

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Feldmayer Péter ügyvéd (.....) által képviselt felperesnek a Vígh, Vágó és Kemenes Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt alperes ellen 144.000.000 forint és járulékai megfizetése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. február 25-én kelt 12.G.41.034/2014/78. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános fellebbezési tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja és kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 144.000.000 (száznegyvennégymillió) forint tőkét és ezen összeg után 2011. november 9-től 2013. június 30-ig számított, a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű, míg 2013. július 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félév első napján érvényes jegybanki alapkamat nyolc százalékponttal növelt értékének megfelelő késedelmi kamatát.

Ezt meghaladóan a kereseti kérelmet elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 2.550.000 (kettőmillió-ötszázötvenezer) forint lerótt illetékből és 5.500.000 (ötmillió-ötszázezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló első- és másodfokú perköltséget.

A peres felek egyéb költségeiket maguk viselik.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

A felperes kizárólagos tulajdonát képezte az egri, 2014/1. helyrajzi szám alatt felvett ingatlanon elhelyezkedő gázmotoros energiatermelő egység, az ahhoz tartozó mindennemű csatlakozó vezetékekkel, közműcsatlakozásokkal és egyéb géppel, berendezéssel, tartozékkal, illetve alkatrészszel együtt.

Alperes, mint termelő és a perben nem álló....Zrt., mint szolgáltató között 2010. június 28-án hőenergia értékesítési szerződés jött létre. A szerződés tartalmazta azt is, az alperes a későbbiekben megvásárolandó gázmotoros kiserőmű üzemeltetésével megtermelt hőenergiát értékesíti Zrt. részére.

A felperes és az Zrt. között pedig az egri gázmotoros kiserőmű tekintetében 2012. augusztus 1-jéig tartó hőértékesítési szerződés állt fenn.

A felperes 2010. szeptember 13-án kelt, Zrt.-nek írt levelében többek között leírta, az időközben meghozott jogszabályok a környezetet alapvetően megváltoztatták. 2010. december 31-től a KÁT (villamos energia kötelező átvétele) rá nem vonatkozik, vagyis nem garantálják, hogy 2011. január 1-jétől az elektromos energiát átveszik. Megállapítható, a felek tartós jogviszonyában a

szerződéskötést követően beállott körülmény folytán a szerződés a lényeges jogos érdekét sérti, mert senkitől sem várható el, hogy veszteséges tevékenységet folytasson.

A felek között a gázmotoros kiserőmű adásvétele tárgyában tárgyalások kezdődtek, az eszköz-adásvételi szerződés első tervezete felperesnek megküldésére 2010. szeptember 30-án került sor. Ezt követően több szerződéstervezet is készült, a felperes által 2010. december 6-án megküldött tervezet a 20.000.000 forint + áfa vételáron felül vételár-kiegészítést is tartalmazott, miszerint az energiaközpont alperes általi működtetése esetén a felperest az energiaközpont által megtermelt villamos energia értékesítéséből 0,90 forint /kWh + áfa vételár-kiegészítés illeti meg.

A felperes 2010. december 15-én megküldte az alperesnek a tudomása szerint a Parlament által elfogadott KÁT szabályok módosításával kapcsolatos anyagot, s szakértői egyeztetést javasolt.

A törvényjavaslat szerint a villamos energiáról szóló 2007. évi LXXXVI. törvény (VET) 171.§-a további (5a) bekezdéssel egészül ki, mely szerint a villamos energiáról szóló 2001. évi CX. törvény, valamint az annak felhatalmazása alapján kiadott, az átvételi kötelezettség alá eső villamos energia átvételéről szóló külön jogszabály alapján a hővel kapcsolatos termelt villamos energia kötelező átvétel keretében történő értékesítésére jogosult villamosenergia-termelő kérelmére a hivatal a kötelező átvétel időtartamát az e bekezdés szerinti feltételek teljesülése esetén 2012. december 31-ig meghosszabbítja, és a kötelező átvétel alá eső villamos energia mennyiségét meghatározza.

Az alperes 2010. december 22-én jelezte, az előző napi tárgyaláson elhangzottaknak megfelelően, a konszenzusos és mindkét fél érdekeit szolgáló üzemeltetési szerződés tervezetet, valamint az adásvételi és kapcsolódó szerződések módosításait a jogi irodájával közösen készíti elő.

A Magyar Közlöny 2010. évi 201. számában 2010. december.....megjelent a 2010. évi CLXXXI. törvény, melynek 8. § (1) bekezdése a törvényjavaslattal egyezően módosította a VET 171. §-át.

A felek az eszköz-adásvételi szerződés és az üzemeltetési szerződés végleges változatát 2010. december 31-én írták alá.

A felperes, mint eladó és az alperes, mint vevő között létrejött eszköz-adásvételi szerződés preambulumban a felek rögzítették, a gázmotoros kiserőmű rendeltetésszerű működtetéséhez szükséges eszközök, jogok és kötelezettségek vevő részére történő átruházása tárgyában a felek tárgyalásokat folytattak egymással. A 4.1. pontban a gázmotoros kiserőmű vételárát 20.000.000 forint + áfa összegben határozták meg. Rögzítették, a vételárát a piaci viszonyoknak megfelelően állapították meg, azt értékarányosnak ismerik el, és lemondanak arról, hogy a szerződést értékaránytalanságra történő hivatkozással megtámadják. A 4.2.a) pont szerint az alperes a vételárát egy összegben, 2012. július 31-én volt köteles a felperesnek megfizetni. A 4.2.b) pont értelmében az üzemeltetési szerződés III.10. pontja (tulajdonszerzés határidejének előrehozása) szerint az alperest szintén egyösszegű vételár-fizetési kötelezettség terhelte. A 4.3. pont szerint a vételár megfizetése részben vagy egészben az üzemeltetési szerződés alapján alperesnek járó üzemeltetési díjjal szemben történő beszámítással is rendezhető. Az 5.1. pont szerint a gázmotoros kiserőmű birtokba adásának, illetve birtokba vételének napja 2010. december 31-e. Az 5.4. pontban a felek rögzítették, a gázmotoros kiserőmű tulajdonjoga az alperesre a vételár megfizetésének napján száll át.

A felperes, mint megbízó és az alperes, mint üzemeltető, megbízott között létrejött üzemeltetési szerződésben a felek a preambulumban II. fejezet II.3. pontjában rögzítették, a felperes a gázmotoros kiserőmű által megtermelt villamos energiát a, a 389/2007. számú Kormányrendelet és egyéb

kapcsolódó jogszabályok szerint kötelező átvétel keretében, támogatott áron (KÁT rendszerben) értékesíti aZrt. részére, amennyiben határidőre benyújtott kérelme alapján a a megbízó KÁT értékesítési jogosultságát meghosszabbítja. A 4. pont szerint az alperes és az ... Zrt. között hosszú távú hőenergia-értékesítési szerződés jött létre, amelynek értelmében a gázmotoros kiserőmű tulajdonjogának vagy üzemeltetési jogának üzemeltető általi megszerzését követően az ... Zrt. számára történő hőenergia értékesítés az üzemeltető és az Zrt. közötti hőenergia értékesítési szerződés feltételei szerint történik a gázmotoros kiserőmű tekintetében is. Az 5. pontban rögzítették, a felperes célja, hogy a gázmotoros kiserőmű helyi üzemeltetési feladatainak ellátására az üzemeltetőt megbízza, az üzemeltető célja pedig, a megbízás vállalása. A 7.a) pont szerint a szerződés hatálya alatt a gázmotoros kiserőmű által megtermelt hőenergia az ... Zrt. részére az alperesen keresztül, az ... Zrt. és az alperes közötti hőenergia-értékesítési szerződés keretében az alperes által kerül értékesítésre, míg a b) pont szerint a gázmotoros kiserőmű által megtermelt villamos energiát a Zrt. részére továbbra is a felperes értékesíti. A szerződés III.1. pontja szerint a felperes megbízta az alperest az üzemeltetés során és a szerződésben továbbiakban meghatározott feltételek szerint műszaki, karbantartói, berendezés kezelői, tüzelőanyag átvevői és egyéb szervezési szolgáltatások nyújtásával. A III.10. pontban úgy rendelkeztek, az alperes jogosult a gázmotoros kiserőmű üzemeltetésével bármikor, saját döntése szerint felhagyni. Arra az esetre, ha az alperes a teljes gázmotoros kiserőmű üzemeltetésével öt napon túl felhagy, akkor az adásvételi szerződésben foglalt tulajdonszerzésre vonatkozó 2012. július 31-i hatánapot a felek előrehozzák, és az alperes köteles az adásvételi szerződés 4.2. pontjában foglalt vételár megfizetésére az üzemeltetéssel történő felhagyást követő nyolcadik napra („tulajdonszerzés határidejének előrehozása”). Rögzítették, amennyiben ez utóbbi esetben az alperes a vételár megfizetésével késedelembe esik, köteles a késedelem minden napjára 500.000 forint késedelmi kötbér megfizetésére.

A III.11. pont szerint, ha az alperes a gázmotoros kiserőmű tulajdonjogát a 10. pontban foglaltak alapján az adásvételi szerződésben rögzített időpont (2012. július 31.) előtt megszerzi, és annak működését újraindítja, köteles 15 napon belül egy összegben megfizetni a felperes számára a gázmotoros erőmű tulajdonjogának megszerzésétől a 2012. július 31-ig esedékes, IV.2. pontban hivatkozott teljes amortizációs költséget (AD).

A IV. fejezet 1. pontja szerint a szerződés alapján az alperest a gázmotoros kiserőmű üzemeltetéséért minden naptári hónapra vonatkozó üzemeltetési díj (ÜD) illeti meg. A 2. pontban az üzemeltetési díj a következő képlet alapján kerül meghatározásra: $ÜD = VÁ - (0,9 \text{ HUF} \times VM) - AD$. Az ÜD az alperest megillető díj mértéke, a VÁ a gázmotoros kiserőmű által megtermelt villamos energia felperes általi értékesítése során kapott ellenértéke forintban meghatározva, csökkentve a Zrt. részére fizetendő szabályozási pótdíjakkal, mérlegköri tagsági díjjal, felügyeleti díjjal, eredetigazolás költségeivel, környezetterhelési díjjal, vagyonbiztosítási díjjal, egyéb hatósági díjakkal, amik a jelenlegi törvényi szabályozások változása miatt utólagosan merülnek fel. A VM a gázmotoros kiserőmű által megtermelt villamos energia mennyisége (Kwh). Az AD pedig a gázmotoros kiserőmű amortizációs költségeinek ellenértéke, amely 12.000.000 forint minden naptári hónapra vonatkozóan. A IV.4. pont szerint az üzemeltetési díj megfizetésére az alperes számlája alapján minden tárgyhónapot követő 20-ig kerül sor. Az üzemeltetési szerződés V.1. pontja értelmében az üzemeltetés időtartama 2010. december 31-től a gázmotoros kiserőmű tulajdonjoga alperes általi megszerzéséig marad fenn. A VI.1. pont kimondta, a felperes a szerződés teljesítése érdekében az alperes rendelkezésére bocsátja a birtokában lévő valamennyi szükséges információt, amelyre a megbízás teljesítése során szüksége lehet.

A felperes a Magyar Energia Hivatalhoz 2011. január 27-én érkezett beadványában kérte a kötelező átvétel meghosszabbítását és a kötelező átvétel alá eső mennyiség megállapítását.

A Magyar Energia Hivatal a 247/2011. számú határozatával a kérelemnek részben helyt adott, és a felperes részére a kötelező átvétel időtartamát 2011. június 30-ig meghosszabbította, a kötelező

átvétel alá eső villamos energia mennyiségét pedig a 2011. január 1-jétől 2011. június 30-ig terjedő időszakra vonatkozóan 11.825 Mwh-ban állapította meg. A felperes kötelező átvétel időtartamának 2012. december 31-ig történő kiterjesztésére vonatkozó kérelmét elutasította. A hivatal a határozata indokolásában kifejtette, a kötelező átvétel időtartamát 2011. június 30-ig meghosszabbítja a VET 171. § (5a) bekezdése alapján. A kötelező átvétel alá eső, kapcsoltan termelt villamos energia mennyiségét a hivatal az erőműegységből 2009. és 2010. naptári években kötelező átvétel keretében értékesített, kapcsoltan termelt villamos energia mennyiség egyszerű számtani átlagának feleként határozta meg.

A 2011. január 20-án kelt, „az energetikai tárgyú törvények módosításáról” szóló T/1941. számú törvényjavaslatához készített módosító javaslat már előrevetítette a KÁT rendszer átalakítását és esetleges megszűnését.

Az Országgyűlés a 2011. március 16-án elfogadott 2011. évi XXIX. számú, az energetikai tárgyú törvények módosításáról szóló törvénnyel 2011. július 1-jén kezdődő hatállyal a KÁT rendszert megszüntette.

...., a felperesnél munkaviszonyban álló üzemeltető mérnök a 2011. május 20-ánalperesi munkavállalónak írt levele mellékleteként megküldte a Magyar Energia Hivatal fenti határozatát. Ezt az e-mailet másolatban többek között megkapta is.

Az alperes 6 hónap alatt összesen 72.000.000 forintot amortizációs díjként megfizetett a felperesnek.

Az alperes a 2011. június 28-án kelt, felperesnek címzett levelében bejelentette, az üzemeltetési szerződés III.10. pontjában foglaltak alapján 2011. július 1-jén a gázmotoros kiserőmű üzemeltetésével a villamos energia kötelező átvételének jogszabályi változása miatt felhagy.

Az eszköz-adásvételi szerződés 4.2.b) pontja alapján élni kívánt a „tulajdonszerzés határidejének előrehozása” jogával. Az adásvételi szerződés 4.3. pontja alapján a 4.1. pontban szereplő vételárat 2011. július 9-ig úgy fizeti meg, hogy a 25.000.000 forint áfával növelt vételárba beszámításra kerül az üzemeltetési szerződés alapján neki járó üzemeltetési díj, amely várhatóan 2011. július 7-ig megállapításra kerül, a beszámítással nem fedezett vételárrészletet banki átutalással teljesíti.

Jelezte, a későbbiekben a tulajdonba lépés és az új összevont kiserőművi működési engedély kézhezvétele után szeretne a gázmotoros kiserőmű üzemeltetésének esetleges újraindításáról az üzemeltetési szerződés III.11. pontjában foglaltaknak megfelelően a felperessel tárgyalásokat folytatni.

A felperes a 2011. július 14-én kelt válaszlevelében a gázmotoros kiserőmű megvásárlására vonatkozó vételi nyilatkozatot tudomásul vette, amelynek alapján leszámházta az erőmű értékesítését a szerződésben rögzített 20.000.000 forint + áfa összegben. A számlát a levél mellékleteként csatolta. A számla egy részének pénzügyi rendezésére vonatkozó kompenzációs javaslatot elfogadta, miszerint az alperes részéről fizetendő bruttó 25.000.000 forint összegből a csatolt melléklet szerint kiállított alperesi számla alapján az üzemeltetési díj 12.792.403 forint összegben kompenzációra kerül. Kérte a fennmaradó 12.207.597 forint átutalását. Jelezte, várja az üzemeltetési szerződés III.11. pontja alapján az alperes javaslatát.

A levél mellékleteként megküldte az alperesnek a K0027/11-VAK sorszámú számlát. A számlán 20.000.000 forint + áfa, összesen 25.000.000 forint fizetendő összeg szerepelt, a számla kelte 2011. július 15., a fizetési határidő 2011. július 21. volt.

Az alperes a beszámítással nem fedezett 12.207.597 forint vételárrészt, 2011. augusztus 1-jén fizette meg a felperesnek.

A felperes a 2011. augusztus 10-én kelt levelében 5.000.000 forint összegű késedelmi kötbérigényt támasztott az alperessel szemben. Utalt arra is, várja a gázmotorok újraindításával kapcsolatos ajánlatot, mivel az újraindítás 15 napon belül pénzügyi kötelezettséget keletkeztet az üzemeltetési szerződés III.11. pontja alapján.

Az alperes a 2011. szeptember 22-én kelt, felperesnek címzett levelében bejelentette, 2011. október hónapban tervezi a gázmotoros kiserőmű termelésének újraindítását. Az újraindítás egyik alapfeltétele, hogy a felek megegyezésre jussanak az üzemeltetési szerződés III.11. pontja szerinti, az újraindításhoz kapcsolódó díj mértékéről és fizetéséről. Javaslatot tett az elkövetkező mintegy 10 hónapos időtartam alatti 16-20 millió forint díj megfizetésére. Álláspontja szerint az ajánlat méltányos, tekintettel arra, a III.11. pontban szereplő díj a KÁT rendszerben ismert egységáron és értékesítési feltételek ismeretében lett kialakítva. Ezzel szemben a jogszabályok nem várt változása miatt a villamos energia értékesítési ára legalább 8-9,0 HUF/kWh-val alacsonyabb. A 16-20 millió forintnál magasabb díj egyértelműen veszteséget termel a számára.

A 2011. október 24-én kelt levelében pedig tájékoztatta a felperest arról, a gázmotoros kiserőművet 2011. október 12-én újraindította.

A felperes a 2011. október 24-i levelében a korábbi kötbérigényen túl bejelentette a 2011. július 10-től július 21-ig további 12 napra 500.000 forintos napi összeggel számolt, összesen 6.000.000 forint összegű kötbérigényét.

A felperes 2011. október 26-án kiállította a K0034/2011-VAK sorszámú, 144.000.000 forint + áfa (180.000.000 forint) összegű számlát, amelyben „vételár-kiegészítés a 2010. december 31-én kelt üzemeltetési szerződés III.11. pontja szerint” megjegyzés szerepelt.

A számlát a 2011. október 26-án kelt levele mellékleteként megküldte az alperesnek. A vételár-kiegészítés nettó összegét akként határozta meg, hogy 2011. augusztus 1-jétől 2012. július 31-ig 12 hónapot és havi 12.000.000 forintos összeget vett figyelembe.

Az alperes a 2011. november 2-án kelt levelében a felperesi kötbérigényt visszautasította. Hivatkozott arra, a felperes a szerződésekben is rögzített tájékoztatási kötelezettségét megsértette, az energiatermelés korlátozására vonatkozóZrt. értesítést egy hónapos késéssel küldte meg. Ennek következtében a termelési korlátozásokhoz kapcsolódóan az előzetes becslések alapján 20.000.000 forint vagyoni kár érte, továbbá a termelési korlátozásokra vonatkozó késedelmes értesítés és ennek okán keletkezett többlettermelés miatt további 4.000.000 forint bírság terhelte, amelyeket érvényesíteni kíván a felperessel szemben.

A vételár-kiegészítésre vonatkozó számlát a „szerződés megkötését követően beállt változások miatt” mind jogalapjában, mindösszezszerűségében vitatta, és azt visszaküldte a felperesnek.

Felperes 2011. december 20-án előterjesztett keresetében az alperest kötbér címén 11.000.000 forint és ennek 2011. augusztus 1-jétől, vételár-kiegészítés címén 144.000.000 forint (helyesen+ áfa) és ennek 2011. november 9-től a megfizetésig járó Ptk. 301/A. § (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata, továbbá perköltség megfizetésére kérte kötelezni. Előadta, az alperes az általa vállalt fizetési határidőt nem tartotta be, csak 2011. augusztus 1-jén egyenlítette ki a vételárat. A 20.000.000 forint + áfa összegű vételárról kiállított számla fizetési határideje 2011. július 21. volt, a

fizetési határidőig a pénzben kiegyenlítendő rész kifizetése nem történt meg. Az alperes 2011. július 9-től július 21-ig terjedő időszakra, 12 napra, továbbá a július 21-től augusztus 1-jéig terjedő időszakra, 10 napra tartozik naponként 500.000 forint késedelmi kötbért, 6.000.000 forint + 5.000.000 forint összegben megfizetni. Utalt arra, a felek a szerződés tartalmát szabadon állapítják meg, szabadon állapodnak meg a kötbér mértékében is, és mivel itt egy olyan eseménnyel kapcsolatosan kikötött kötbérről volt szó, amely kizárólag az alperes egyoldalú döntésével következhetett be, a kötbér mértéke nem eltűzött.

A vételár-kiegészítés körében előadta, az alperes a vételár kifizetésével 2011. augusztus 1-jén megszerezte a gázmotoros kiserőmű tulajdonjogát, és azt 2011. október 12-én újraindította. Az üzemeltetési szerződés III.11. pontja szerint ez esetben a 2011. augusztus 1-jei tulajdonszerzéstől, 2012. július 31-ig 12 hónap időtartamra köteles megfizetni az üzemeltetési szerződés IV.2. pontjában írt amortizációs díjat, havi 12.000.000 forintot. Az alperes a fizetési kötelezettségének nem tett eleget. Az alperes is pontosan ismerte ezen fizetési kötelezettséget.

Hangsúlyozta, a kialakult vételár messze nem érte el a valóságos piaci értéket, ugyanakkor az eszköz-adásvételi és az üzemeltetési szerződés csak együtt értelmezhető. Úgy állapodtak meg az adásvételben, hogy az alperes a gázmotoros kiserőmű tulajdonjogát csak 2012. július 31-én szerzi meg, és ekkor köteles kifizetni a vételárat. Az alperes döntésétől függött, vállalja-e az üzemeltetést egészen 2012. július 31-ig, vagy előrehozza a tulajdonszerzés határidejét. A gazdasági érdeke azt diktálta, hogy az amortizációt érvényesíteni tudja, ez csak akkor volt lehetséges, ha a tulajdonában marad a gázmotoros kiserőmű, vagy ha a tulajdonszerzés időpontját az alperes előrehozza és újraindítja az erőművet.

Az alperes a kereset elutasítását, felperes perköltségben marasztalását kérte. 2012. május 17-én viszontkeresetet is előterjesztett. Viszontkeresetében az üzemeltetési szerződés részleges, a III.11. és IV.2. pontjának amortizációs díjra vonatkozó rendelkezése érvénytelenségének megállapítását kérte, elsődlegesen a Ptk. 210. § (3) bekezdése alapján, közös téves feltevésre, másodsorban a szolgáltatás ellenszolgáltatás feltűnő értékaránytalanságára hivatkozással. A közös téves feltevésre alapított viszontkereseti kérelem vonatkozásában az eredeti állapot helyreállítása körében az amortizációs díj fizetési kötelezettsége alóli mentesítését kérte, illetőleg azt, a szerződést úgy kell tekinteni, mintha azt ezen rendelkezések nélkül kötötték volna meg. A feltűnő értékaránytalanság vonatkozásában az értékaránytalanság kiküszöbölését kérte a 2011. szeptember 22-i ajánlatában foglaltak szerint. Kérte továbbá kártérítés címén a felperes 9.812.383 forint megfizetésére kötelezését, valamint a Ptk. 247. § (2) bekezdése alapján a túlzott mértékű kötbér mérséklését. Előadta, a felperes keresete jogalapjaként a szerződésekben nem szereplő jogcímet, vételár-kiegészítést jelölt meg. A szerződések szerint kizárólag vételár, illetőleg kötbérfizetési kötelezettség terhelte. A beszámításra figyelemmel a vételár-fizetési késedelme kizárólag 2011. július 21-ét követően állhatott be. Hangsúlyozta, a kötbér jelentős mértékben túlzott, megfelel az uzsorás szerződések tilalmára vonatkozó jogszabályi rendelkezéseknek. A napi mértéke megfelel az eszköz-adásvételi szerződésben meghatározott teljes nettó ügyleti érték 2,5 %-ának és a teljes bruttó ügyleti érték 2 %-ának. Ennek megfelelően a szerződés szerinti kötbér mértéke már 3 napos késedelemben esés esetén eléri a Ptk. 301/A. §-a alapján számított teljes éves késedelmi kamat mértékét. A kötbér mértékét napi 125.000 forintban tartotta elfogadhatónak, 2011. július 21-től kezdődően 10 napi időtartamra számítva. Mivel azonban a vételár megfizetése során élt a beszámítás lehetőségével, és a fizetési kötelezettségéből a számla kiállításakor 12.792.403 forint vételárat, vagyis a 25.000.000 forintos vételár 51 %-át megfizette a felperesnek, a késedelmesen megfizetett vételárrészlet a teljes vételár 49 %-át teszi ki, a kötbérfizetési kötelezettségnek is ezzel arányosan kell fennállnia, ezért 612.500 forintos összegben tartotta (125.000 forint x 0,49 x 10) jogszerűnek a kötbért.

Előadta továbbá, a kötbérikötés vonatkozásában egyértelmű, azt a vételár késedelmes fizetésére és nem a vételár + amortizációs díj késedelmes fizetésére kötötték ki a felek. A GK 17. számú

állásfoglalásban foglaltak alapján kérte a kötbér mérséklését az eset összes körülményének figyelembe vételével. A felperes által követelt összeg a szolgáltatás értékének több mint 40 %-át teszi ki, a 10 napos időtartamra számított kötbérösszeg is a szolgáltatás értékének 20 %-át teszi ki, ami lényegesen meghaladja az arányosság elvét. A felperes nem hivatkozott arra, hogy neki számottevő kára keletkezett volna a 10 napos késedelme okán. A Cstv. 27. § (2) bekezdés a) pontja alapján a késedelem kizárólag 20 nap eltelte után tekinthető olyan mértékű késedelemnek, amely alapján a jogosultnál komoly kár merülhetne fel. A tényleges teljesítési szándéka már a szerződések megkötésekor is fennállt, a szerződéses kapcsolat során mindvégig teljesítette a felperes felé fennálló valamennyi fizetési kötelezettségét, a beszámítás után fennmaradó rész vonatkozásában is fennállt a fizetési szándéka. Felperes a késedelme ellenére nem küldött fizetési felszólítást, megállapítható, a jogosultnak nem fűződött kiemelt érdeke a teljesítés sürgetéséhez vagy mihamarabbi teljesüléséhez. A vételár hátralékot a bevételeinek realizálását követően haladéktalanul megfizette a felperesnek. A KÁT rendszer megszűnésével jelentős veszteséget termel minden üzleti évben, a kötbér mértéke aránytalan terhet róva rá.

A közös téves feltevés vonatkozásában arra hivatkozott, 2010. második félévében tárgyalásokat kezdeményeztek egymással a szerződések megkötésének tárgyában. Mindkét szerződés preambulumban külön kiemelten is lényeges eleme volt az ún. KÁT rendszer, az abban történő részvétel. A KÁT támogatás összege a garantált átvételi ár és a piaci villamos energia ár közötti különbséget jelentette. A gázmotoros energiaközpont a KÁT rendszer egyik tagja volt, gazdaságos üzemeltetése szempontjából elengedhetetlen volt a KÁT rendszer, az annak alapján járó kötelező átvételi ár és árkompenzáció megléte. A szerződések megkötésekor a felek abban a közös téves feltevésben voltak, hogy a Magyar Állam a KÁT rendszert egészen 2012. év végéig változatlan formában fenntartja. Ezt támasztották alá és erősítették meg a Magyar Közlönyben 2010. decembermegjelentek, az egyes energetikai témájú törvények módosításai. A törvény a KÁT rendszer jövőjét akképpen határozta meg, hogy a hivatal a kötelező átvétel időtartamát a jogszabályi bekezdés szerinti feltételek teljesülése esetén 2012. december 31-ig meghosszabbítja. Az üzemeltetési szerződés 11. pontjában meghatározott amortizációs díj, illetve annak mértéke a KÁT rendszer fennmaradásának tudatában került rögzítésre. A Magyar Köztársaság Országgyűlése a KÁT rendszert ugyanakkor 2011. július 1-jén kezdődő hatállyal megszüntette a 2011. március 16-án elfogadott 2011. évi XXIX. számú törvénnyel. Nyilvánvalóvá vált, a KÁT rendszer fenntartásával kapcsolatos ismeretek utóbb tévesnek bizonyultak.

A működése ellehetetlenülésének elkerülése érdekében 2011. július 1-jével a gázmotoros energiatermelő egység további üzemeltetésével kénytelen volt felhagyni 5 napot meghaladóan, majd közérdekből kénytelen volt az erőművet 2011. október 12-én újraindítani, hogy biztosított legyen város távhőellátása. Arra hivatkozott, az amortizációs díj a KÁT rendszer esetére az üzemeltetéshez kapcsolódóan felperes részére meghatározott jutaléknak, részesedésnek tekinthető. A KÁT rendszer fennállása alatt 72.000.000 forintot amortizációs díj jogcímén megfizetett a felperesnek. Az amortizációs díj nem az eszközök felperes könyveiből történő kivezetésével állt összefüggésben, az kizárólag a felperes kérésére, a KÁT rendszer fennmaradására vonatkozó törvényi változásokat követően került a szerződésbe. A szerződéstervezet nem tartalmazott amortizációs díjat, kizárólag a 20.000.000 forint összegű vételárat, mivel a felek akkori tudomása szerint a KÁT rendszer 2010. év végével megszűnt volna. A KÁT rendszer esetleges meghosszabbodását a felperes hozta tudomására. Ezért akként módosították a szerződést, hogy a felperes részesedjen teljes egészében a KÁT rendszer hasznaiból. Az a körülmény, hogy a jogalkotó fél év elteltével az addig irányadó jogszabályokkal teljesen ellentétes energetikai politikát kívánt megvalósítani, és ennek körében megszüntette az addig hatályos támogatási rendszert, amelyet az Európai Unió direktívái szerint Magyarország korábban 2020-ig vállalt fenntartani, egyik fél által sem volt előre látható a szerződések megkötése során. Így a hatályos jogszabályi környezetre és az Európai Unió előirányzataira alapított feltevés téves volta kizárólag a szerződések megkötését követően vált

világossá.

A feltűnő értékaránytalanság körében előadta, a felperes számára az amortizációs díj havi 12.000.000 forint összege olyan bevételt jelentett, amivel kapcsolatban ellenszolgáltatást nem nyújtott, így a kikötés kizárólag egyoldalú előnyöket biztosított a számára. Az amortizációs díj célja az volt, hogy a felperes által az erőmű vonatkozásában nem érvényesített amortizációt kompenzálja a számára. Az üzemeltetési szerződés fennállása alatt az erőmű tulajdonosa továbbra is a felperes volt, a felperes a könyveiben továbbra is nyilvántartotta az eszközt, arra az üzemeltetési szerződés fennállása alatt is amortizációt számolt el, és vele szemben is felszámolta az amortizációs díjat. A felperes a neki járó üzemeltetési díjat amortizációs díj jogcímén minden ellenszolgáltatás nélkül csökkentette akként, hogy az adóalapját is csökkentette, vagyis kétszeres haszonra tett szert. A felperes 2002. évi beszámolójából és a többi éves beszámolójából megállapíthatóan az eszközt 10 évre tervezte aktiválni, és ennek megfelelően a működési évekre tervezett évenkénti arányos amortizációt számolt el. A felperes a tervezett futásteljesítmény és amortizációs politika szerint az erőmű teljes értékét leírta a tulajdonjog átszállásig, majd a nullára leírt berendezéseket 25.000.000 forint ellenében eladta neki. Mindez alátámasztja azt, az amortizációs díj vonatkozásában a feltűnő értékaránytalanság a szerződések megkötésének időpontjában is fennállt. Állította, semmilyen olyan körülmény nem áll fenn, ami az amortizációs díj vételár jellegére utalna, az a felek által egyértelműen „díj”-ként lett meghatározva, amely kizárólag a berendezések működése esetén illette meg a felperest. Az amortizációs díjat kizárólag a KÁT rendszerre való tekintettel fogadta el.

A kártérítési igénye összecszerűségét három tételben - a téves termelésből adódó 4.423.280 forint bevételkiesésben, a menetrend eltérés miatt aZrt. büntetés 2011. május és június hónapokra eső 547.557 forint és 4.841.545 forint összegében - jelölte meg. E körben arra utalt, az üzemeltetési szerződés VI.1. pontja alapján a felperes kötelezettsége volt az üzemeltetési szerződés teljesítéséhez szükséges adatok, információk továbbítása a részére. Az üzemeltetési feladatok optimális ellátásához nélkülözhetetlen lett volna a Magyar Energia Hivatal által meghatározott és határozat formájában közölt termelési kvóta ismerete, ugyanis kizárólag a kvóta ismeretében tudta volna megfelelően megtervezni a havi termelési időszakokat. A felperes a szerződés VI.1. pontjában foglalt kötelezettségét, és a Ptk. 4. §-ának (1) bekezdésében meghatározott kötelezettségét megszegte, amikor az általa 2011. április 19-én kézhez vett MEH határozatot csak 2011. május 20-án továbbította részére. A felperes szerződésszegő magatartásával lehetetlenné tette a május és június hónapokra termelése optimalizálását, ugyanis a havi termelési kvótát az azt megelőző hónapban kell jelenteni a hivatalnak. A kvóta olyan időszakokban - például völgy és mélyvölgy időszakokban is - felhasználásra került, amikor az nem volt optimális részére. A KÁT rendszer megszűnését követő időszakban pedig a gázmotoros kiserőmű gazdaságos működtetése nem volt tovább biztosítható. A kára nem abból származott, hogy a KÁT megszüntetése előtt kimerült volna a részére biztosított kvóta, hanem abból, a rendelkezésére álló kvótát nem ismerte pontosan, nem tudta a termelését optimalizálni. Az általa csatolt kimutatásból megállapítható a tényleges és a kvóta ismeretében az optimális menetrend.

A felperes a viszontkereset elutasítását kérte. Előadta, egy átalakuló jogrendszerben senki nem lehet biztos abban, hogy az egyik héten még érvényes jogszabály a másik héten még hatályban marad. Az KÁT rendszer az idő folyamán állandóan változott, maga már 2010-ben biztos volt abban, az változni fog 2011-ben és 2012-ben is. Az amortizációs díjra vonatkozó megállapodás nélkül nem írta volna alá a szerződéseket. Vitatta a kötbér eltúlzott mértékét. A kártérítés körében arra hivatkozott, az üzemeltetési szerződés VI.1. pontja helyes értelmezése szerint a szerződés aláírásakor tartozott a birtokában lévő valamennyi szükséges információt az alperes birtokába adni, amely egyébként üzleti titkot képezne. Nincs az alperes által hivatkozott rendelkezés az üzemeltetési szerződésben, ezért a Ptk. 4. §-a, illetőleg a közöttük létrejött szerződés megszegése fel sem merülhet.

Ha az alperest kár is érte, az nincs összefüggésben az alperes által állítottakkal. Az alperes szabadon tudott energiát termelni, semmiben sem gátolta az, hogy a ... határozatot a birtokában tudta-e, vagy sem, hiszen így sem merítette ki azt a kvótát, ami a rendelkezésére állt. Az alperes továbbá az általa üzemeltetett, működtetett további erőművekre vonatkozó ...határozatokból, a honlapjáról, de szóban május 20. előtt is értesülhetett a kvótáról. Ha a május hónapi termelést időarányosan napra arányosítja, akkor az alperes villamos energia termelése 2011. május 20-ig 10.921 MWh mennyiséget tett ki. A 2011. május 20-án átküldött határozat szerinti KÁT mennyiségi korlát, a 11.825 MWh alapján még mind a májusi, mind a júniusi termelés módosítható lett volna, amennyiben ezt szükségesnek ítéli az alperes úgy, a termelése nem haladja meg a 11.825 MWh-t. A veszteségminimalizálás, kárenyhítés miatt indította újra az erőművet, hővezérelt rendszert működtetett. Alaptalanul hivatkozott ezért az alperes arra, hogy a felperes tevékenysége következtében érte volna kár. Az alperes minden nehézség nélkül betarthatta volna a megszokott korlátokat, ha a villamos energia termelés lett volna a gázmotor működtetésének meghatározó szempontja.

Kizárólag az alperes magatartásán múltott, hogy a tulajdonjogot 2012. július 31-énél hamarabb megszerezte, majd az üzemeltetéssel felhagyott. Az is az alperes magatartása, hogy a korábbi döntését megváltoztatva a kiserőművet újraindította. Ezen okból köteles 12 hónapra havi 12.000.000 forintot egy összegben megfizetni. Az alperes Zrt.-vel kötött szerződése súlyos szankciót tartalmazott arra az esetre, ha az alperes 2011. január 1-jétől nem üzemelteti a kiserőművet. Az amortizációs díj a szerződés lényeges eleme volt. A szerződés 2010. december 31-i aláírását az alperes erőltette, az ezt megelőző szerződés tervezetek számára nem voltak elfogadhatók. Alapos számításokat követően csak úgy érte meg a szerződéseket megkötni, ha azokba a kötbér és az amortizációs kikötés is belekerül. A szerződést nem bármiféle téves feltevésben bízva kötötte meg, hanem éppen a körülmények részletes és mély elemzése alapján jutott arra, milyen áron és kikötések mellett hajlandó a szerződéskötésre. Indifferens, hogy a felek az amortizációs díjat hogyan nevezték a szerződésben, a tartalmi kérdések a szerződésből megállapíthatóak.

Az elsőfokú bíróság személyesen meghallgatta a felperes ügyvezetőjét..., az alperes ügyvezetőjét tanúként felperes szakmai vezetőjét ..., felperes üzemeltető mérnökét, alperes ügyvezetőjét

Az elsőfokú bíróság 2013. május 14-én kelt 21.G.42.264/2011/34. számú ítéletével kötelezte az alperest 149.000.000 forint, ezen összegből 144.000.000 forint után 2011. november 10-től, 5.000.000 forint után 2011. augusztus 1-jétől a kifizetésig a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamat hét százalékkal növelt összegű kamata, valamint 2.769.000 forint perköltség megfizetésére. Ezt meghaladóan a keresetet elutasította. A viszontkeresetet elutasította.

A Fővárosi Ítéltábla a 2014. február 21-én kelt 16.Gf.40.580/2013/6. számú részítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, az alperes által fizetendő kötbér összegét 2.500.000 forintra leszállította, a 9.812.383 forint kártérítés iránti viszontkeresetet elutasító részében helyben hagyta, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot ebben a körben újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Az elbírált rész tekintetében kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 400.000 forint + áfa összegű első- és másodfokú együttes részperköltséget, azzal, hogy ezt meghaladó költségeiket a felek maguk viselik. A hatályon kívül helyezett rész tekintetében a felperes másodfokú perköltségét 1.800.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból, az alperesét 1.800.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból és 2.500.000 forint lerótt fellebbezési eljárási illetékből álló összegben állapította meg.

A Fővárosi Ítéltábla rögzítette, a felperes kötbér címén 11.000.000 forint, vételár kiegészítés címén 144.000.000 forint megfizetésére kérte alperest kötelezni, a kötbérigény tekintetében a másodfokú eljárás tárgyát már csupán a kiserőmű bruttó 25.000.000 forint vételára megfizetéséig fennálló 10 napi fizetési késedelemre számított 5.000.000 forint felperesi követelés képezte. A Fővárosi Ítéltábla napi 250.000 forintra mérsékelte a kötbért, így 10 napra összesen 2.500.000 forintra szállította le az alperes által fizetendő kötbér összegét, rögzítette, az elsőfokú bíróság helytállóan utasította el a 9.812.383 forint kártérítés iránti viszontkeresetet.

Az ítéletnek a 144.000.000 forint és kamatai, valamint a perköltség megfizetésére kötelező, továbbá a viszontkeresetet a kártérítési igényt meghaladó részében elutasító rendelkezését hatályon kívül helyezte és ebben a körben az elsőfokú bíróságot újabb eljárásra és újabb határozat hozatalára utasította. Ebben a körben csupán megállapította a perköltséget, azzal, annak viseléséről az elsőfokú bíróságnak kell döntenie. Előírta, hogy a megismételt eljárásban az elsőfokú bíróságnak mindenekelőtt további bizonyítást szükséges folytatnia, a felperes 144.000.000 forint követelése, alperes ezzel szembeni viszontkeresete tárgyában, a felek bizonyítási indítványaitól függően vizsgálnia szükséges a felperesi követelés mibenlétét, ellenszolgáltatás jellegét, e tekintetben a felek szerződést megelőző nyilatkozatait, szerződéskötési szándékait, feltárva a felek lényeges szerződési kikötésre vonatkozó szerződési akaratát. Tisztázni kell - a feleknek bizonyításra lehetőséget adva - mi volt valójában az együttműködési szerződésben amortizációs díjként jelölt összeg funkciója, rendeltetése, ellenszolgáltatásként szolgált-e, volt-e a KÁT rendszer fennmaradásához kötöttsége, a felek abban a közös téves feltevésben, tudatban kötötték-e meg a szerződést, hogy a KÁT rendszer 2012. december 31-ig fennmarad. Amennyiben ez nem lenne megállapítható, vizsgálni szükséges alperes másodlagos, feltűnő értékaránytalanságra vonatkozó viszontkereseti kérelmét.

A felperes felülvizsgálati kérelmét a Kúria mint felülvizsgálati bíróság a 2014. július 8-án kelt Pfv.VI.20.921/2014/2. számú végzésével hivatalból elutasította.

Az új eljárás során felperes a 144.000.000 forint + áfa és ezen összeg 2011. november 9-től számított, a Ptk. 301/A.§-a szerinti kamatai megfizetésére irányuló kereseti kérelmét fenntartotta. Annak igazolására, hogy a felek tisztában voltak azzal, a KÁT rendszer megszüntetésre kerülhet, becsatolta a 2010. augusztus 9-ei környezetvédelmi dokumentációt.

Alperes az új eljárás során a kereset elutasítását kérte, viszontkeresetét pontosította, kérte az üzemeltetési szerződés 3.11., illetve 4/2. pontja érvénytelensége megállapítását, elsődlegesen közös téves feltevésre, másodsorban feltűnő értékaránytalanságra hivatkozva. Kérte az amortizációs díj fizetési kötelezettsége alóli mentesítését.

Harmadlagos viszontkereseti kérelmét az elsőfokú bíróság elkésettség miatt a 2014. november 4-én kelt 12.G.41.034/2014/16-2. számú végzésével elutasította.

Felperes a viszontkereset elutasítását kérte.

Az új eljárás során az elsőfokú bíróság fogatosítottatanúkenti meghallgatását, alperes indítványozta szakértő bevonását. Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta meg....., szakértőként, illetve társszakértőként rendelte ki. A szakértők 46. sorszám alatt terjesztették elő szakvéleményüket, illetve az elsőfokú bíróság a 2016. január 5-én megtartott tárgyaláson őket meghallgatta.

Az elsőfokú bíróság a 2016. február 25-én kelt 12.G.41.034/2014/78. számú ítéletével a keresetet és az alperes viszontkeresetét elutasította, kötelezte a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az

alperes részére 1.316.150 forint perköltséget, azzal, hogy a felek a perben felmerült további költségeiket maguk viselik.

Az elsőfokú bíróság rögzítette, a felperesi követelés kapcsán elsődlegesen állást kellett foglalnia, mi volt a felek szerződéses akarata az üzemeltetési szerződés amortizációs költség megfizetésére utaló rendelkezése kapcsán. A felperesnek kellett volna bizonyítania, hogy az amortizációs költség a vételár része, illetőleg, hogy adott feltételek bekövetkeztekor alperes további körülményekre, így a KÁT rendszerben bekövetkezett változásokra tekintet nélkül köteles fizetni. Felperes ezt a szerződéses akaratot nem bizonyította, a vételárat az eszköz adásvételi szerződés 20 millió forint + áfa összegben határozta meg, ez a vételár értékarányos, az amortizációs költség az üzemeltetési szerződésben jelent meg, a felek azt egyéb, az üzemeltetés kapcsán jelentkező körülményre tekintettel állapították meg.

A felek 2010. december 9-ével szereztek tudomást a KÁT rendszernek az általuk korábban ismert idejéhez képesti meghosszabbításáról, a felperes szakértői egyeztetést javasolt. A felek a jogszabály módosítás 2010. december 30-át követő egy nappal írták alá a szerződéseket, így a KÁT rendszer meghosszabbítására tekintettel voltak. Az amortizációs költség nem a tulajdonszerzéshez kötött, nem vételár jellegű, annak megfizetésére alperes csak akkor volt köteles, ha az erőművet újraindítja. Így csak arra az esetre járt mint szolgáltatás, ha alperes a felperes hátrányára kijátszva a szerződést, tulajdonjogot szerez, majd a villamos energia értékesítésből származó profitot megszerzi. A KÁT rendszer időközben megszűnt, az átengedni vállalt profit hiányában a felek megállapodása nem a kialakult helyzetre vonatkozott, hanem a szerződéses rendelkezések kijátszását volt hivatott szankcionálni. A KÁT rendszer megszűnése esetére a feleknek nem volt olyan szándéka, hogy az alperes az amortizációs költséget megfizesse felperes részére. Az üzemeltetési szerződés 3.11. pontja kifejezetten az újraindításhoz kötötte a fizetési kötelezettséget, a KÁT rendszer hiánya esetére a felek szándéka nem volt profit átadása felperes részére.

Az elsőfokú bíróság utalt a szakvéleményre, illetve a felperes 2010. szeptember 13-án kelt, az ... Zrt.-hez címzett levelére. Az elsőfokú bíróságtanuk előadását fogadta el előadásával szemben. Az elsőfokú bíróság utalt arra, a szakvélemény alapján a 20 millió forint + áfa összegű vételár az adott helyzetben reális, a magasabb vételár irreális lenne. A szakvélemény értelmében a 12 milliós havi amortizációs költség a KÁT rendszerben való értékesíthetőség hiányában nem kitermelhető, ez alátámasztja alperesi hivatkozást, mely szerint ezt az összeget a felek kifejezetten az ilyen értékesítésből származó profit ellentételezéseként határozták meg. Utalt az elsőfokú bíróság az erőmű értékének meghatározása kapcsán a 144.000.000 forintos nagyságrendű szükséges kijavítási költségre, s arra, az érték meghatározást, illetve a felújítási költséggel való elszámolást megfelelőnek találta. Rögzítette azt is, a szakértői megállapítás értelmében a felperes az adott üzemóránál tervezte az erőművek felújíttatását, így a felek ilyen költséggel számolhattak. A négy motor felújításával kell számolni. A felperes által követelt amortizációs költség csak a KÁT rendszerből származó bevétel esetén járna, azonban a perbeli helyzetben a KÁT rendszer megszűnése miatt a már megfizetett 72.000.000 forintos összegben felül további amortizációs költség a felperesnek nem jár.

Az elsőfokú bíróság utalt arra is, alperes érdemi ellenkérelme alapjául szolgáló tényállás ellentétben áll a viszontkereseti kérelemmel, ha a felek szerződéses akarata nem irányult további 144.000.000 forint megfizetésére, hanem ténylegesen csak 20 millió forintos vételárra, úgy a közös téves feltevés, a feltűnő értékaránytalanság értelmezhetetlen, ezért a viszontkereset elutasításának van helye. Utalva arra, a közös téves feltevésre vonatkozó kérelem elutasítandó volt azért is, mivel a KÁT rendszer 2012. december 31-ig való meghosszabbodásával a felek biztosan nem számolhattak, csupán remélték, hogy az meghosszabbodik.

Mellőzte az elsőfokú bíróság felperesnek a feltételes új szakvélemény beszerzése iránti kérelmét, mellőzte azon kérdések szakértőhöz történő megtételét, melyek nem szakkérdések, illetve bizonyítási teherhez nem kapcsolódnak. Nem engedélyezte a per eldöntését, illetőleg bizonyítást

nem segítő kérdések tanukhoz történő feltevését sem. Megalapozottnak találta az 59-VI. sorszámon előterjesztett felperesi kifogást. A bíróság nem a hatályos, hanem a korábbi jogszabály tartalmával egybehangzó tájékoztatást adott, de ez a felperest eljárási jogai gyakorlásában nem akadályozta. A 60. sorszámú kifogást az elsőfokú bíróság elutasította, a felperesi fellebbezést nem volt köteles jegyzőkönyvbe foglalni, egyébként felperes ezt követően nem fellebbezésre, hanem igazolási kérelemre hivatkozott.

A pernyertesség-pervesztesség arányát 50-50%-ban megállapítva az elsőfokú bíróság akként rendelkezett, a kereseti illetéket felperes, a viszontkereseti illetéket alperes viseli, ugyanígy az első- és a másodfokú eljárással kapcsolatos ügyvédi munkadíjat. Az alperes által lerótt 2.500.000 forintos fellebbezési illeték kapcsán az alperes 50%-ban tekintendő pervesztesnek, ezért a fennmaradó 1.250.000 forint megfizetésére kötelezte a felperest, továbbá a szakértői bizonyítással kapcsolatban felmerült, alperes által előlegezett és a kereseti kérelem megalapozatlansága folytán a felperest terhelő 66.150 forintos szakértői díjelőleg megfizetésére is. A bíróság a további szakértői díjak viselése felől nem határozott, utalt arra, azt kiegészítő ítéletében teszi meg.

Az ítélet ellen a felperes fellebbezett, kérte annak kereseti kérelme szerinti megváltoztatását, alperes kötelezését bruttó 182.880.000 forint és ennek 2011. november 9-től a Ptk. 301/A.§ (2) bekezdése szerinti késedelmi kamata, továbbá az elsőfokú perköltség, azaz 900.000 forint illeték, 4.200.000 forint + áfa ügyvédi képviseleti költség megfizetésére. Kérte annak mellőzését, hogy alperesnek perköltséget fizessen.

Külön fellebbezésként kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság ok nélkül tiltotta meg különböző kérdések feltevését a szakértőknek, tanúknak. Az 59-VI. sorszámú kifogásnak helytadó rendelkezés indoklása ellen, illetve a 60. kifogás elutasítása miatt is fellebbezett. Kérte alperest kötelezni a másodfokú perköltség viselésére is.

Fellebbezés kiegészítésében az ítélet megváltoztatását azért kérte, mert a tényállás és a következtetések tévesek, a Pp. szabályaival kapcsolatban adott téves, hamis tájékoztatás felperest elzárta törvényes jogai gyakorlásától. Téves volt az adásvételi és üzemeltetési szerződés összefüggésbe hozása a KÁT rendszerrel, a felek közt létrejött szerződést alperes nem teljesítette. Kizárólag alperesen múlt, hogy 2012. július 31-én vagy ezt megelőzően szerez tulajdonjogot, a szerződés erről rendelkezett, alperes döntésén múlt a tulajdonszerzés. Alperes árbevételeket realizált, így beállt a fizetési kötelezettsége az erőmű újraindításával, az ezzel ellentétes megállapítások iratellenesek. Alperes jelenleg is üzemelteti a kiserőművet hatalmas árbevétellel, holott a KÁT rendszer már rég nem létezik.

Felperes további előkészítő iratában - megismételve a fellebbezési kérelmét - utalt a 2010. június 28-i hőenergia értékesítési szerződésre, melyet az Zrt. és alperes kötött egymással. Alperes alapvetően biomassza erőművet kívánt építeni, biztosítani kívánta az egri városi távfűtést, energiaszolgáltatást. Utalva a szerződés több pontjára, valamint az általa csatolt környezetvédelmi dokumentációra, megismételte, nem volt összefüggés a KÁT rendszer és az alperessel kötött szerződés között, alperesnek mindenképp szüksége volt a kiserőműre. A felek 2010. december 31-én egyeztettek, a szerződés szerinti fizetési feltételek függetlenek voltak a KÁT rendszertől, a szerződés szövegével szemben épp alperesnek kellett volna bizonyítani egy esetleges ilyen összefüggést. Az elsőfokú bíróság tévesen állapított meg ilyet, világos volt, hogy alperes újra fogja indítani az erőművet, ha nem működtette volna, szankciókkal sújtják. Alperes tudta, milyen szerződést kötött. Téves volt az elsőfokú bíróság álláspontja, hogy alperes tulajdonszerzésével kapcsolatos döntése felperes hátrányára kijátszotta volna a szerződést. Alperesnek fizetnie kellett, mivel megkapta az erőművet és hasznot ért el. Gazdaságosan lehet üzemeltetni az erőművet, ez azóta is megtörténik.

Az üzemeltetési szerződés IV.2. pontjára utalt, továbbá arra, alperes tévesen állapítja meg, hogy a gázmotorok értékcsökkenését felperes elszámolta, a felújítások értéke a gázmotorokra 2007. évben

95,4, 2009. évben 73 millió forint volt. A gázmotoros kiserőmű nyilvántartási értéke a beruházási + felújítási érték csökkentve az elszámolt értékcsökkenéssel, az alperessel kötött szerződések hatályba lépésekor 243.856.000 forint volt, a havi amortizációs költség 12.194.000 forint. A nyilvántartási érték meghatározására jogszabályi előírás vonatkozik, egyébként az adatokat a felperes a jogszabályoknak megfelelően számolta, azokat független könyvvizsgáló jóváhagyta. A szerződések azt biztosították, hogy amennyiben alperes üzemelteti az erőművet, akkor legalább az értékcsökkenést megtéríti. A kiserőmű értéke legalább 159.915.000 forint volt a szerződéskötéskor. Utalt a főkönyvi kartonra, melyet becsatolt, illetve arra a mellékletre, melyet alperes csatolt be, az általa elért eredményre vonatkozóan. Alperesi árbevétel csökkenés fő oka a mennyiség csökkenése, nem a KÁT ár megszüntetése, a szerződésnek nincs olyan feltétele, hogy csak a KÁT rendszerre tekintettel jár amortizációs díj. A 144.000.000 forint + áfa bruttó 182.880.000 forintot jelent. Utalt az elsőfokú bíróság eljárási hibáira, az általa benyújtott kifogásokra, továbbá arra, a szakértői díjmegállapítás is téves volt, illetve téves a pernyertesség-pervesztesség arányának megállapítása is, alperesnek 3 viszontkeresete volt. Leróta az illetéket, de utalt arra is, mivel megismételt eljárásban fellebbezett, illetéket nem kell lerónia.

Alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását és felperes perköltségben marasztalását kérte. A felperes fellebbezése tematikáját követve nyilatkozott, utalva a fellebbezés megalapozatlanságára. A szakértőknek történő kérdések feltevésének korlátozását illetően előadta, felperes 23. sorszámú beadványában írt, szakértőkhöz intézett kérdések jelentős hányada a per eldöntése szempontjából irreleváns, egy részük nem szakkérdés, másrészt nem volt összhangban a bizonyítandó kérdésekkel. A szakértői díjjal kapcsolatos kérdés a per szempontjából lényegtelen, a perbeli erőmű jelenlegi hasznosításával kapcsolatos kérdésre a kirendelés nem vonatkozott, illetve a perbeli erőmű felújításának jelen értéken számított költségeivel kapcsolatos kérdés nem kapcsolódott a peres eljárás tárgyához, de nem is volt elvárható, hogy erre a szakértő előkészület nélkül nyilatkozzon. Az utolsó nem engedélyezett kérdés pedig arra vonatkozott, történtek-e az elmúlt 10-15 évben erőmű adásvételek, mely kérdés szintén nem releváns.tanúnak feltenni kívánt kérdés, - tudomása szerint mennyibe kerülhetett az árkülönbség alperesi oldalon 2011. második, illetve első félévét illetően - részint szakkérdés, részint nem kapcsolódott a bizonyítandó tények körébe. A másik kérdés, mely szerint egy másik, perben meghallgatott személyt milyen embernek ismert meg, nem tartozott a peres eljárás tárgyához és etikátlannal is nevezhető. Az 59-VI. sorszámú végzés indokolása nem lehet kihatással az ítéletre, annak esetleges pontatlansága felperest eljárási jogai gyakorlásában nem korlátozta. A 60. sorszámú kifogással kapcsolatban pedig a fellebbezés jegyzőkönyvbe foglalása nem volt kötelező az elsőfokú bíróság részére, egyébként felperes igazolási kérelmet terjesztett elő.

A fellebbezésben vélelmezett iratellenességre vonatkozóan alperes kiemelte, felperes a fellebbezésében nem jelölte meg és nem részletezte, miért sérelmes számára az ítélet, nem hivatkozott olyan tényekre, körülményekre, melyet az elsőfokú bíróság nem értékelt és nem indokolt volna. Felperes korábbi beadványait ismételte, az elsőfokú bíróság a korábbi másodfokú ítéletben foglaltaknak megfelelően járt el, iratellenesség nem áll fenn. A szerződésben a felek a vételárat megjelölték, ezt megerősítetteperbeli nyilatkozata, valamint a szakértők véleménye is. Az amortizációs díj fizetési kötelezettség nem volt az eszköz tulajdonjogához kötve, nem volt a felperes által hivatkozott vételár jellegű kötelezettség, nem volt vételárnak tekintendő. A felek a KÁT rendszer meghosszabbítására vonatkozó törvény megjelenését követően írták alá a szerződéseket, felperes is elismerte a 2010. szeptember 13-i levelében, hogy az erőműegység kizárólag KÁT-os környezetben üzemeltethető eredményesen. Az okiratellenes előadásokat az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe. A szakértők is megállapították, hogy a havi 12.000.000 forint + áfa összegű amortizációs díj a KÁT rendszer nélkül nem kitermelhető. Az amortizációs díj így a KÁT jelentette extra profit megosztására szolgált a szerződéses viszonyrendszerben, a KÁT

rendszer fennállásának 6 hónapos időtartama alatt alperes ezt megfizette, a KÁT rendszer hiányában ez nem illeti meg a felperest. Összességében az elsőfokú bíróság a tényállást megfelelően állapította meg, ítéletét megfelelően indokolta, eljárási szabálysértés, iratellenesség nem történt, sem a hatályon kívül helyezés, sem a megváltoztatás nem indokolt.

A felperesi fellebbezés az alábbiakra tekintettel részben megalapozott:

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen alperes nem fellebbezett, így a viszontkeresetet elutasító ítéleti rendelkezéseket a Fővárosi Ítéltábla nem érintette, a Pp. 253.§ (3) bekezdése értelmében az elsőfokú bíróság ítéletét csak a felperesi fellebbezési kérelem és alperes fellebbezési ellenkérelme korlátai között vizsgálta felül. [Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla csak utal arra, egyebekben aggályos a viszontkereset a jelen ügyre alkalmazandó 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 236.§-a szerinti határidők szempontjából is.]

A Ptk. 200.§ (1) bekezdése értelmében a szerződés tartalmát a felek szabadon állapíthatják meg. A szerződésekre vonatkozó rendelkezésektől egyező akarattal eltérhetnek, ha jogszabály az eltérést nem tiltja.

A Ptk. 201.§ (1) bekezdése szerint a szerződéssel kikötött szolgáltatásért - ha a szerződésből vagy a körülményekből kifejezetten más nem következik - ellenszolgáltatás jár.

A 2010. december 31-i, felek közt létrejött üzemeltetési szerződés III.11. pontja és a fenti rendelkezések alapján a 2012. július 31-e előtti időpontban tulajdont szerző alperes - aki a gázmotoros erőművet újraindította - köteles volt 15 napon belül egyösszegben megfizetni felperesnek a 2012. július 31-ig esedékes, a IV.2. pontban hivatkozott teljes amortizációs költséget, amely 12 millió forint volt minden naptári hónapban, azaz összesen 144.000.000 forint. Ebben a körben a Fővárosi Ítéltábla utal arra, alperes a KÁT rendszer megszüntetésére vonatkozó jogszabály ismeretében állította le az erőmű működését, majd indította újra, a tulajdonszerzés előrehozásával és a gázmotoros erőmű újraindításával az üzemeltetési szerződés III.11. és IV.2. pontja szerinti fizetési kötelezettsége beállt.

Ugyanakkor a Fővárosi Ítéltábla utal arra is, hogy az üzemeltetési szerződés IV.2. pontja nem 12 millió forint + áfa összeget, hanem kizárólag 12 millió forint összeget tartalmazott. A felek atipikus szerződést kötöttek és függetlenül attól, hogy a felperest illető díjat amortizációs költség ellenértéknek, vagy amortizációs díjnak (és nem a keresetlevél megjelölése szerinti vételár kiegészítésnek) nevezték, a jogcímtől függetlenül ez a 144.000.000 forint összeg a fentiekben kifejtettek szerint a felperest megilleti. Az ezt meghaladó, áfára vonatkozó követelés viszont megalapozatlan volt, így a rendelkező részt meghaladóan a Fővárosi Ítéltábla a keresetet elutasította. (A felek szerződése a vételárat egyértelműen meghatározta, annak tekintetében a felek kizárták a feltűnő értékaránytalanságra hivatkozást.)

A Ptk. 301/A.§ (2) bekezdése alkalmazásával a felperesi keresettel egyezően marasztalta alperest késedelmi kamatokban.

A Pp. 78.§ (1) bekezdése és 80.§ (1) bekezdése alapján a pernyertesség-pervesztesség arányát figyelembe véve rendelkezett a perköltségről, azzal, hogy a megítélt tőkeösszeg mintegy 75%-os felperesi pernyertességet jelent a fellebbezett érték figyelembevételével.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes által lerótt kereseti illeték, fellebbezési illeték, illetve a 32/2003.

(VIII.22.) IM rendelet 3.§ (1) bekezdése, (2) bekezdés c) pontja, (5) és (6) bekezdése alapján megállapítható első-, másodfokú ügyvédi munkadíj arányos része megfizetésére kötelezte az alperest azzal, hogy egyebekben a peres felek költségeiket maguk viselik.

A felperesnek a fellebbezési illetéket le kellett rónia, a korábbi részbeni hatályon kívül helyezésre a Pp. 252.§ (3) bekezdése alapján került sor. (1990. évi XCIII. törvény 51.§)

A felperesi fellebbezés részben megalapozott volt az elsőfokú bíróság eljárásával kapcsolatos kifogások tekintetében, így helyénvaló volt a szakértői helyszíni szemle módjának kifogásolása, illetve a szakvélemény körébe tartozó kérdések feltevése. Az elsőfokú bíróság is megalapozottnak találta az 59-VI. szám alatt előterjesztett kifogást, egyebekben annak sem volt akadálya, hogy a fellebbezést az eljáró bíró jegyzőkönyvbe vegye. [Pp. 173.§, 180.§, 188.§, 234.§ (2) bekezdése]

A per érdemi eldöntését alapjában véve nem befolyásoló eljárási szabálysértések azonban nem eredményezhetik az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését. Az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, azonban a rendelkezésre álló adatokat, a perbeli szerződéseket nem megfelelően értékelte, ezért a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§ (2) bekezdése alkalmazásával - az ítélet nem fellebbezett rendelkezéseit nem érintve - az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a rendelkező rész szerint marasztalta az alperest.

Budapest, 2016. október 5. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Molnár József s. k.

előadó bíró

Dr. Hercsik Zita s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana

tisztviselő